

Wspomnienie pośmiertne o Profesorze Stanisławie Mieczysławie Szyszko

Piętnaście lat mija od śmierci prof. dr. med. Stanisława Szyszko. Był człowiekiem o niespotykanej dobroci, życzliwości i wiedzy. Takim Profesora pamiętają Jego wychowankowie: studenci, asystenci i współpracownicy. Stanowił dla nas niedościgniony wzór Mistrza i Nauczyciela chirurgii.

Urodził się 14 października 1912 roku w Innsbrucku w Austrii. Do szkół uczęszczał w Krakowie, gdzie w 1939 roku otrzymał dyplom lekarza. Pracował kolejno w klinice prof. Glatzla, a po ślubie z Katarzyną z Bylickich, zamieszkał w Żyznowie na Podkarpaciu. W latach 1941–1944 był asystentem dr. Z. Drobniewicza w Rzeszowie, adiunkta prof. Maksymiliana Rutkowskiego. W latach 1945–1946 pracował w Klinice Urologicznej u prof. J. Michałowskiego w Krakowie. W październiku 1946 objął ordynaturę Oddziału

Chirurgicznego w Jaworznie, a 1947 roku w Dusznikach Śląskich. W 1947 roku obronił pracę doktorską w Krakowie. W 1948 roku powołany do wojska został ordynatorem Oddziału Chirurgicznego Szpitala Wojskowego we Wrocławiu. W 1949 roku powrócił do Krakowa i objął stanowisko starszego asystenta u prof. J. Gasińskiego, z którym w 1950 roku przyjechał na Śląsk do pracy w I Klinice Chirurgicznej nowo utworzonej Akademii Medycznej. W 1954 roku został mianowany docentem i objął stanowisko kierownika I Kliniki Chirurgicznej w Zabrze. W 1959 roku szkolił się w Klinikach Chirurgicznych Belgii i Francji. W 1961 roku został profesorem nadzwyczajnym. W Śląskiej Akademii Medycznej był prodziekanem, dziekanem i prorektorem do spraw klinicznych.

Klinika, którą wówczas prowadził liczyła 215 łóżek i była jedyną w Polsce posiadającą oddziały takie, jak: chirurgia ogólna, torako- i kardiochirurgia, chirurgia dziecięca, urologia, neurochirurgia, chirurgia plastyczna i chirurgia urazowa. W klinice tej wykonywano już wtedy przeszczepy nerek, zabiegi na otwartym sercu oraz wewnątrzstrojowe perfuzje z użyciem wątroby zwierzęcej.

W latach 1957 do 1971 prof. S. Szyszko był konsultantem ds. chirurgii w województwie opolskim i katowickim, a od 1971 do 1979 roku pełnił obowiązki specjalisty krajowego w zakresie chirurgii ogólnej. W 1974 roku objął kierownictwo II Kliniki Chirurgicznej w Bytomiu, gdzie pracował aż do czasu odejścia na emeryturę w 1983 roku.

Prof. St. Szyszko był promotorem 45 prac doktorskich, patronem 10 przewodów habilitacyjnych i autorem 181 prac naukowych. Otrzymał wszystkie należne, wysokie odznaczenia państwowe. Wychowany w duchu miłości do Polski, był bezpartyjny i głęboko wierzący. Miał fotograficzną pamięć. Mówił i pisał z taką samą łatwością i swobodą jak operował. Kochał muzykę, świetnie grał na fortepianie, bardzo lubił poezję, a nawet

sam pisał wiersze. Uwielbiał zwierzęta, zwłaszcza psy jamniki.

Zmarł 19 listopada 1990 roku i chociaż minęło już 15 lat, my, uczniowie Profesora Stanisława Szyszko wierzymy, że nie wszystek odszedł, jak gdyby był wśród nas, albowiem zostało po Nim Jego znakomite chirurgiczne dzieło. Mamy na-

dzieję, że patrzy na nas z innego – być może – lepszego świata Wielki Humanista, Lekarz, nasz Nauczyciel, Przyjaciół i Wychowawca.

W imieniu wdzięcznych i zawsze szczerze oddanych uczniów

Ryszard Cieślik